

BŮH NA KŘÍŽI

BŮH JE JINÝ

Náš Bůh je jiný, než se domníváme. Slyšeli jsme možná o Bohu vyžadujícím usmíření, o Bohu spravedlivém očekávajícím zadostiučinění za urážky. Náš Bůh ale není jen spravedlivý, je navíc Láskou. Není třeba si ho usmiřovat, vždyť on sám je naším smířením, je odpuštění samo. Nikdy od nás neodvrátil svůj pohled, to my jsme se odvrátili od něho. On na nás nejen celou dobu čekal, ale běžel nám zároveň naproti s tak přesvědčivým důkazem své lásky, že před ním nelze zavírat oči.

Nejsme to my, kdo má usmiřovat jeho hněv – vždyť on se na nás nehněvá. *Láska ... se nerozčiluje* (1 Kor 13,5). Je to naopak on, kdo se snaží upokojuvat náš hněv. Přesto je ale stále obviňován: „Co je to za Boha, připustí-li tolik zla?“

Velká část lidské revolty proti Bohu je vlastně namířena proti jeho karikatuře: proti Bohu - soudci čekajícímu na první příležitost, jak člověka potrestat. Takového se lze samozřejmě jen bát anebo jím pohrdat. Těžko se ale lze vzpírat lásce k tomu, jenž visí bezbranný s rozpřaženými pažemi na kříži, touží obejmout celý svět a usmířit všechny lidi se sebou i mezi sebou navzájem.

PROČ A JAK SE KŘÍŽOVAT?

---

*ŽEHNAT SE KŘÍŽEM JE TOTÉŽ
JAKO CHRÁNIT SE PEVNÝM ŠTÍTEM...*

Od počátku se křesťané žehnali na čele malým znamením kříže. Postupně jej nahradili větším gestem od čela k hrudi a od levého ramene k pravému. Žehnat se křížem je totéž jako chránit se pevným štítem: *Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy?* (Řím 8,35). Když Ježíš visel na kříži, už nenesl kříž, nýbrž kříž nesl jeho. Stejně v něm můžeme nalézt oporu i my.

Znamení kříže je shrnutím naší víry. Začínáme jej nahoře na čele. Všecko má svůj začátek nahoře, v nebi, u Otce. Ten je zdrojem života. Poté ruka spočine na srdci. Bůh sestupuje z nebe a přebývá v našem srdci. Pokračujeme od levého ramene k pravému. Všecko spojuje a sjednocuje Duch svatý. V něm Bůh působí na zemi, v našich vztazích a v konkrétním jednání.

I my sami se můžeme stát křížem, rozpřáhneme-li ruce. Člověk je totiž nejkrásnější, když pozvedá ruce v modlitbě anebo aby mohl druhého obejmout.

UTRPENÍ NENÍ NESMYSLNÉ

---

*LÁSKA, KTERÁ JE PROVÁZÍ,
ZŮSTÁVÁ NAVĚKY.*

Kříž je vrcholem Ježíšova života. Na kříži se dovršuje jeho dílo a zjevuje Boží sláva a láska. Ta nikdy nezazářila úžasněji než právě na kříži. *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život* (Jan 15,13). Bůh za nás dává svůj život, a tím odhaluje svou lásku v celé slávě.

Hledíme-li na Ježíšovy dlaně probité hřeby a na srdce otevřené kopím, chce se nám zvolat: „Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.“ Pod křížem se učíme, kde hledat svou slávu.

Sláva zjevená v Ježíšových ranách nás učí, že utrpení není nesmyslné. Samo o sobě pomíjí, avšak láska, která je provází, zůstává navěky. Žádný lidský život se neobejde bez utrpení. Kdo ale trpí v lásce, přijal už závdavek Boží slávy.